

॥ १३० ॥ ३१ ॥ राक्षसं रुष्टोयमिति मत्वा वेगेन समुत्पपात ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणानुचरः बहुव्रीहिः लक्ष्मणसहितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कालांतकयमाना

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजपुत्रस्य धीमतः ॥ ते समारुरुद्धुर्दृष्टाः कुंभकर्णमहाबलाः ॥ १३० ॥ कुंभकर्णस्तु संक्रुद्धः समारुढैः पुवंगमैः ॥ व्य
धूनयत्तान्वेगेन दुष्टहस्तीवहस्तिपान् ॥ ३१ ॥ तान्दृष्ट्वा निर्धुतान् रामो रुष्टोयमिति राक्षसं ॥ समुत्पपात वेगेन धनुरुत्तममाददे ॥ ३२ ॥
क्रोधरक्तेक्षणो धीरो निर्दहन्निव चक्षुषा ॥ राघवो राक्षसं वेगादभिदुद्राववेगितः ॥ ३३ ॥ यूथपान् हर्षयन् सर्वान् कुंभकर्णबलार्दितान् ॥ ३४ ॥
स चापमादाय भुजंगकल्पं दृढज्यमुग्रंतपनीयचित्रं ॥ हरीन्समाश्वास्य समुत्पपातरामो निबद्धोत्तमतूणबाणः ॥ ३५ ॥ स घानरग
णैस्तैस्तुष्टतः परमदुर्जयैः ॥ लक्ष्मणानुचरो वीरः संप्रतस्थे महाबलः ॥ ३६ ॥ सददर्शमहात्मानं किरीटिनमरिंदमं ॥ शोणितावृतरक्ताक्षं
कुंभकर्णमहाबलं ॥ ३७ ॥ सर्वान्समभिधावंतं यथारुष्टं दिशागजं ॥ मार्गमाणं हरीन्क्रुद्धं राक्षसैः परिवारितं ॥ ३८ ॥ विंध्यमंदरसंका
शं कांचनांगदभूषणं ॥ स्रवंतं रुधिरं दक्रादूर्ध्वमेधमिवोत्थितं ॥ ३९ ॥ जिह्वापरिलित्यंतं सृक्किणीशोणितोक्षिते ॥ मृद्वंतं वानरानीकं
कालांतकयमोपमं ॥ ४० ॥ तं दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं प्रदीप्तानलवर्चसं ॥ विस्फारयामास तदा कार्मुकं पुरुषर्षभः ॥ ४१ ॥ स तस्य चापनिर्घोषा
त्कुपितो राक्षसर्षभः ॥ अमृष्यमाणस्तं घोषमभिदुद्रावराघवं ॥ ४२ ॥ ततस्तु धारोद्धतमेधकल्पं भुजंगराजोत्तमभोगबाहुः ॥ तमापतं
तं धरणीधराभमुवाच रामो युधि कुंभकर्ण ॥ ४३ ॥ आगच्छ रक्षोधिपमा विषादमवस्थितो हं प्रगृहीतचापः ॥ अवेहि मां राक्षसवंशना
शनं यस्त्वं मुहूर्ताद्रविताविचेताः ॥ १४४ ॥

मवस्थाकृतो भेद इति तीर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भुजंगराजस्य शेषस्योत्तमभोगस्तद्वद्बाहुर्धस्यसः ॥ ४३ ॥ हेर
क्षोधिप विषादं मा आगच्छ ॥ यो हं प्रगृहीतचापः स्थितस्तं मां राममवेहि तस्मान्मामेवागच्छ मुहूर्तात्त्वं विचेताः निर्जीवो मृतो भवितेति युधि रामः कुंभकर्णमुवाचेत्यन्वयः ॥ ४४ ॥